

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 137

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 30 Nov. 1939.
Riv Sönder!

Min älskade vän!

Fäst jag vet, att det är en sådan
där ansträngd avlösingsdag
i morgon, måste jag skriva ett
par rader för att svara på dina
frågor.

Det var om blommorna till teatern.
Nu ha de väl tackat dig alltså?
Tyvärr hade jag glömt "handelsmannen",
han fick ingenting, fast han var
så bra.

Allt är betalt, jag har de kvitterade
räkningarna, både på blommor
och teaterbiljetter, så att dem behövs

Du inte tänka på.

Åstakade, var nu så snäll och
snäll, och lät mig få betala allt
sammans!

Su vet inte vad det kan
glädat mig, att du betalade
mig för en väntjänst genom
de där 200 kronorna i vintrens.
Jag ämnar du visst taga upp
denne summa i min självdeklaration
lika väl som Redigtjänsts honorar,
50 kr. i år, 100 kr. i fjol.

Men det var ju från början
så, att det ¹⁹³⁴ skrev, att du var så snäll,
att du inte orskade överätta från
danskarna, utan bad mig göra
det. Aldrig har jag tänkt

på något honorar dräp!

Så var nu så snäll och tag
emot denna min återbetalning
av en del av den summa du gav
mig!

Jag har ju haft ett stort noje,
dels av att se hur ett teaterstycke
regisseras, dels av deras glädje, som
jag sjöta bjöd på premiären. Det var 10 st.,
dels av att komma i kontakt med
dessa teatermänniskor, som tackat för
mina blommar.

Men detta har jag ju drig att
tacka för, och var nu så snäll och
god, som jag ber! Ingen, ingen
har en aning om mitt arrangemang,
så att det blir bara mellan oss, drig mig.

Jag blev så ledsen över att
du har så ont i armen. Och ändå
fick jag ett så långt och så kärt
brev! Tack innerligt för det som
och ditt hjärla sedan, som väcker!
Tag Coramin, 20 droppar, när
du känner oro! Det är inte farligt.
"Syster Ebba" bar sig så dumt ut
en kväll, och jag fick ont i hjärtat,
vidt hjärtklappning. Så bad jag
hemma ge mig Coramin, och det
lugnade något.

Så var det arbetat med fru Ekman
det var inte jag, som besökte det för
Lisen B. Det var nog Karl Otto. Kan du
inte ha någon nytta av ditt gifte-
tal över henne?

Var inte, iakttag, och min bästa
kom till hjärtat.
Säg för mig!